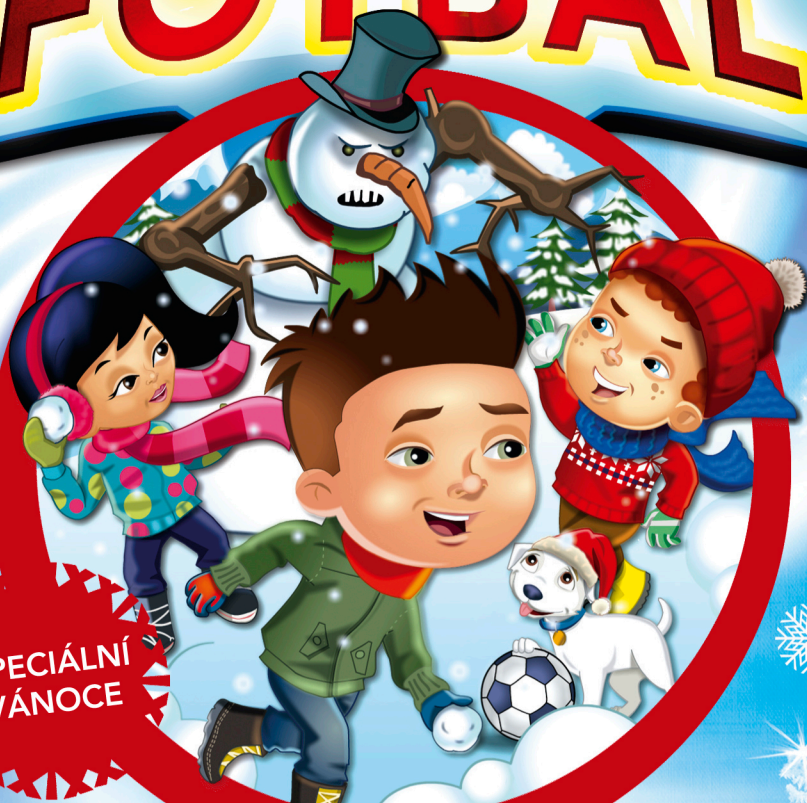

FRANK LAMPARD

FRANKŮV
KOUZELNÝ
FOTBAL

SPECIÁLNÍ
VÁNOCE

FRANKIE ZACHRAŇUJE VÁNOCE

**FRANKŮV
KOUZELNÝ
FOTBAL**

**FRANKŮV
KOUZELNÝ
FOTBAL**

Frankie zachraňuje Vánoce

Frank Lampard

© P R E S S

**Brno
2015**

Frankův kouzelný fotbal

Frankie zachraňuje Vánoce

Frank Lampard

Překlad: Jiří Berka

Jazyková korektura: Martina Vohralíková

Odovědný redaktor: Tomáš Krejčířík

Technický redaktor: Radek Střecha

Tisk: Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

Authorized translation from the English language edition FRANKIE'S
MAGIC FOOTBALL: Frankie Saves Christmas.

First published in Great Britain in 2014 by Little, Brown Books for
Young Readers

Copyright © 2014 by Lamps On Productions

The moral right of the author has been asserted.

Translation © Jiří Berka, 2015

Autorizovaný překlad z originálního anglického vydání FRANKIE'S
MAGIC FOOTBALL: Frankie Saves Christmas vydaného v roce 2014
Little, Brown Books.

Všechny postavy a události v tomto díle, kromě těch, jež jsou
evidentně součástí veřejné sféry, jsou smyšlené a jakákoli podobnost
s existujícími osobami, žijícími či po smrti, je čistě náhodná.

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-264-0939-7

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2015 ve společnosti
Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo
publikace 23 283.

© Albatros Media a. s., 2015. Všechna práva vyhrazena. Žádná část
této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem
rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného
souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA a.s.

*Mojí mámě Pat,
která mně dodávala odvahu, abych
se v době, kdy jsem právě nekopal
doma do míče, věnoval svým domácím
úkolům, a která je na každém kroku mé
cesty stále se mnou.*

*Vítejte v kouzelné lize plné fantazie –
nejbáječnější fotbalové soutěži, jakou
svět ještě neviděl. Tento, ani žádný jiný.*

*Do týmu budete potřebovat čtyři
hráče, takže vybírejte pečlivě. Tahle
liga je mnohem náročnější než nějaká
hra v parku. Nikdy nebudete vědět, kdo
budou vaši příští soupeři, ani kde se
s nimi utkáte.*

*Takže si zašněrujte kopačky, vážení
hráči, a hodně štěstí! Píšťalka se už už
chystá zapískat!*

Rozhodčí

ČÁST PRVNÍ

KAPITOLA 1

Frankie okusoval konec tužky a skláněl se nad dopisem, který psal Santovi. Zítra již bude Štědrý den a dnes u nich budou spát jeho kamarádi, Charlie a Louisa. Všichni seděli za stolem v obýváku a sepisovali, co by si přáli k Vánocům. Máma s tátou se právě dívali na televizi. V krbu hlasitě

praskal oheň a záře jeho plamenů se odrážela v ozdobách, které se houpaly na vánočním stromku. Na konec roku se Frankie vždy těšil.

„To bude těžké!“ otočil se na Charlieho a Louisu. „Co jste tam napsali?“

Charlie ukázal svůj kousek papíru Frankiemu, ale ten viděl jen nějaké lajdácké čmáranice. „Co to tam máš?“ zeptal se ho.

„Nové brankářské rukavice,“ odpověděl Charlie. Zvedl ruce, na kterých měl ty staré. „Vidíš – tyhle už jsou docela prodřené.“

„Protože si je nikdy nesundáváš,“ dodala Louisa.

„Dobrý brankář je vždy připraven,“
odpověděl jí Charlie a zazubil se.

„Snad,“ poznamenal Frankie, „pokud
Santa dokáže přečíst tvůj rukopis!“

Najednou Frankie dostal nápad
a vrátil se ke svému vlastnímu
seznamu. Napsal:

Kopačky, prosím (velikost 13, pokud možno červené)

Max ležel na dece před ohněm a tiše zakňučel.

Frankie proto do svého seznamu přidal:

Kost pro Maxe

Louisa se mračila. „Nevím, proč to dělám,“ posteskla si. „Minulý rok jsem chtěla novou fotbalovou výstroj a dostala jsem jen žlutý dres!“

„A o co sis napsala letos?“ zeptal se Charlie.

Louisa jim to všem ukázala:

Novou fotbalovou výbavu (ne dres)

„Nazdar, saláti,“ ozval se Kevin, když vpadl do dveří z kuchyně.

„Už jsi našel můj fotbalový míč?“ zeptal se Frankie.

Kevin sklopil oči. „Už jsem ti řekl – ani jsem se jej nedotkl.“

„Uklidněte se, vy dva,“ napomenul je otec.

Frankie vždy poznal, kdy mu bratr lže, protože se mu nedokázal podívat do očí. Před několika dny Frankiemu ze skříně zmizel míč. Naklonil se přes stůl ke Kevinovi a začal šeptat, aby to rodiče neslyšeli. „Dobře víš, že to

může skončit pěkným průšvihem,
Keve. A teď vážně, kde je?“

Kevin pokrčil rameny. Pak si všiml
toho, co píšou, a obrátil oči v sloup.
„Santa neexistuje.“

„Nech je na pokoji, Keve,“ okřikla
ho máma.

„Santa je jen pro malé děti,“
zabručel Kevin. „Totiž – jak si asi
myslíte, že se k němu tyhle dopisy
vůbec dostanou? Poslední vánoční
blahopřání odešlo před dvěma dny.“

Frankie si uvědomil, že má Kevin
pravdu. I Charlie a Louisa vypadali
ustaraně.

„Něco vám poradím,“ řekl Kevin.
„Použijeme Santovu speciální

poštovní službu. Santa k nám přichází komínem, takže mu je tudy můžeme všechny poslat.“ Než mu v tom stačil Frankie zabránit, přiskočil ke stolu a všechny dopisy jim sebral. Zmačkal je, odstavil protipožární štít a zmuchlané papírové kuličky hodil do ohně.

„Ne!“ vykřikl Frankie a zíral na černající se papír, který hořel, až z něho nic nezbylo. Otočil se na bratra, ale pak si všiml, že je táta pozoruje.

„Co se děje?“ zeptal se.

Frankie ukázal na oheň. „Kev nám spálil naše vánoční dopisy.“

„Žalobníčku!“ odpověděl Kevin.

„To od tebe nebylo pěkné,“ řekl táta a potřásl hlavou. „Běž do svého pokoje, Kevine.“

Kevin se začal šourat pryč a Frankie bezmocně sledoval kouř, jak mizí v komíně.

„Santa existuje, že tati?“ zeptal se Frankie.

„Samozřejmě, že ano,“ odpověděl mu táta. „Vzpomínáte na ten vánoční koláč, který jsme minulý rok neměli? Někdo jej snědl.“

„To jsi byl ty!“ zavolal Kevin seshora.

Táta pokrčil rameny. „Tak to rozhodně nebylo. A vůbec, tys byl zachumlaný v peřinách. Jak bys to mohl vědět?“

Všichni slyšeli, jak Kevin nahoře zavrčel, že tomu nevěří, ale táta na Frankieho zamrkal. „Proč si nenapíšete svá přání na počítači? Pak je můžeme Santovi poslat e-mailem.“

Frankie se zazubil. „Copak má Santa nějakou e-mailovou adresu?“

„Jistěže má,“ odpověděl táta. „I Santa Claus musí jít s dobou.“

Později večer se všichni sešli u Frankieho v pokoji. Charlie a Louisa spali na nafukovacích matracích na podlaze vedle Frankieho postele. Charlie měl na sobě pyžamo s obrázky raket a kosmických lodí. I teď měl navlečené brankářské rukavice a jeho

ruce spočívaly na pokrývce. Louisa byla zachumlaná ve spacím pytli, který jí sahal až po špičku nosu a zakrýval jí uši. Byla to jediná možnost, jak uniknout Charlieho chrápání.

Frankie nemohl usnout. Pokud Kevin někde kouzelný míč schovával, mohli by se dostat do pěkné šlamastyky. Protože dokázal otevřít brány do jiných světů, ve špatných rukách – v Kevinových rukách – by mohl natropit ohromnou spoušť. Frankie se děsil jen pomyslet...

Ale rodičům se s tím svěřit nemohl – nikdy by mu to neuvěřili. Rozhodl se tedy, že příští ráno

s kamarády důkladně prohledají celý dům, od shora až dolů.

Ten míč tu přece někde musí být,
říkal si.

Otočil se, přitáhl si přikrývku až pod bradu, když tu najednou zaslechl nějaký hluk.

Znělo to jako klepání a přicházelo to směrem od okna. Frankie se posadil na postel a mírně rozhrnul záclony. Byla jasná noc a měsíc v úplňku ozařoval zahradu dole pod nimi.

Paprsek měsíčního světla protnul pokoj a Charlie i Louisa se zavrtěli.

„Už je ráno?“ zamumlal Charlie.

„Ne,“ zašeptal Frankie. „Měl jsem jen pocit, že jsem něco zaslechl.“

Louisa zamžourala ze spacího pytle a odhrnula si rozčuchané vlasy z očí.

„Asi se ti něco zdálo. Zatáhni, prosím tě, ty záclony!“

Frankie se již chystal udělat, oč jej žádala, když tu to uslyšel znovu. Tentokrát to bylo ale hlasitější. Ťuk, ťuk, ťuk.

Muselo to přicházet odněkud zblízka. Pak si Frankie povšiml něčeho opravdu podivného. Ve vánočním sněžitku, které stálo celou dobu na okenním parapetu, tančily kolem dokola malé vložky umělého sněhu i když se sněžitka vůbec nedotkl.

Obvykle s ním musel pořádně zatřepat, aby dokázal sníh rozvířit. „Podívejte se na tohle!“ obrátil se na ostatní.

Louisa i Charlie k němu vylezli na postel a zírali na sněžítko. Uvnitř byl malý hrad. Ale kromě sněhu se zde hýbalo ještě něco jiného.

Frankieho srdce bilo jako o závod, když se v padajícím sněhu objevila malá postavička, oblečená do zelených šatů, a klepala na vnitřní stranu sněžítko. Divoce mávala rukama.

„Chce nám něco říct,“ poznamenala Louisa. „Co je to?“

Vnitřní strana sněžítko se začala zamlžovat. Postava si sundala bílou

rukavici a prstem něco načmárala do mlžného závoje. Frankie a jeho kamarádi ji sledovali, a když její sdělení začalo dávat nějaký smysl, zatajil se jim dech. VEN...

„VENKU!“ zvolala Louisa

„Musí být velmi chytrý,“

poznamenal Frankie. „Psal to pozpátku, abychom si to mohli přečíst na druhé straně skleněné koule.“

Malá postavička si opět natáhla rukavici a začala naléhavě ukazovat na okno.

Frankie se podíval na své kamarády. „To, co nám chtěl říci, jste si přečetli. Pojdme tedy ven!“

„Ted’?“ zeptal se Charlie a zatřásl se zimou.

Frankie seskočil z postele a natáhl si svetr.

„Můžeme se obléci do teplého,“ řekl svým kamarádům. „No tak. Jak často vidíme malinké lidičky, kteří nám něco říkají zevnitř nějakého sněžitka? Tohle musí být něco důležitého!“

Charlie a Louisa se na sebe podívali a přikývli. Rychle si natáhli oblečení přes pyžama a Frankie otevřel dveře ložnice. Ty zaskřípaly a Frankie vykoukl ven. Dveře pokoje, kde spal jeho bratr, byly pootevřené, ale uvnitř byla tma. Poslední, co by se jim hodilo, by bylo vzbudit Kevina.

Frankie si přiložil prst k ústům a pomalu se sunul ke schodům. Ostatní šli po špičkách za ním. Frankie se plížil dolů po schodech a dával si pozor, aby překročil čtvrtý schod odspodu, protože dobře věděl, že strašně vrže. Louisa a Charlie se řídili jeho posunky a dělali totéž co on.

Max se stále vyhříval v teple žhavých uhlíků, ale když se přiblížili, zavrtěl se.

U zadních dveří podal Frankie Charliemu a Louise šály a čepice z věšáku a všichni si obuli boty. Pak opatrně otevřel dveře.

Zahrada byla tichá a prázdná. Stáli tam, tulili se k sobě a od úst se jim kouřilo. Tráva se třpytila mrazem.

Max nastražil uši a zvedl hlavu směrem k nebi. Mezi hvězdami spatřil Frankie nějaký pohyb. Nejdříve si pomyslel, že to musí být kometa, za kterou se táhly třpytivé jiskry, jako by to byly padající hvězdy. Silueta byla blíž a blíž. Frankie přimhouřil oči a uviděl... zvířata! Táhla za sebou dřevěné sáně, velké jako automobil. Měla grošovanou srst, malé chundelaté bílé ocase a nějaké zašpičatělé čepice.

Ne, nikoliv čepice... parohy.

„Jsou to sobi!“ zalapala po dechu Louisa. Sáně přeletěly nad sousedními domy v ulici, v níž bydlel Frankie, a pak na chvíli zmizely z dohledu.

„Narazí do čísla šedesát čtyři!“ prohodil Frankie.

Ale na poslední chvíli se sáně opět vznesly vzhůru, přehoupaly se přes plot zahrady a naklonily se na stranu.

„Mají úplně špatnou sestavu,“ prohodil Charlie.

První dva sobi přistáli, jejich kopyta udeřila do trávy a zvonky kolem jejich šíjí zacinkaly. Ostatní dopadli na zem hned za nimi a sánky klouzaly po trávníku směrem k Frankiemu a jeho kamarádům.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.